

ชื่องานวิจัย : การใช้ทฤษฎีการเสริมแรงทางสังคม และการฝึกฝนเป็นรายบุคคล เพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน
ที่มีปัญหาในการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย

ผู้วิจัย : นางจุฬาลักษณ์ โล่ห์เงิน

ประเภทผลงานวิชาการ : ผลงานวิจัย วิจัยเพื่อการแก้ปัญหา (ผลสัมฤทธิ์/ทักษะ/พัฒนาการ)
 วิจัยเพื่อพัฒนา (ผลสัมฤทธิ์/ทักษะ/พัฒนาการ)

บทคัดย่อ

การจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ด้านปัญหาพฤติกรรมนักเรียนวิชา
นาฏศิลป์ เพื่อศึกษาการไม่กล้าแสดงออกทางนาฏศิลป์ ในการออกมาปฏิบัติท่าทางประกอบเพลงหน้าชั้นเรียน ทั้ง
ปฏิบัติเดี่ยว และเป็นกลุ่ม ปฏิบัติท่าทางไม่สวยงาม และขาดความคิดสร้างสรรค์ และเพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนให้
ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง และมีความกล้าแสดงออก หลังจากการใช้ทฤษฎีการเสริมแรงทางสังคม และการฝึกฝนเป็น
รายบุคคล ทำให้ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการไม่กล้าแสดงออกทางนาฏศิลป์ สาเหตุเกิดจากการไม่ชอบรำ
รำไม่เป็น มีอาการเขินอายเมื่อต้องออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน ที่ได้มาจากนักเรียนที่มี
ปัญหาทางด้านพฤติกรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์
และ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการใช้ทฤษฎีการเสริมแรงทางสังคม และการฝึกฝนเป็นรายบุคคล พบว่าในนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง 5 คน
นั้นจะมีปัญหาทางการกล้าแสดงออกซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องตามไปด้วย เนื่องจากขาดความมั่นใจ
แสดงท่ารำไม่เต็มความสามารถ เมื่อผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเสริมแรงทางสังคม และการฝึกฝนเป็นรายบุคคลเสริมเข้าไป
พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น มีความมั่นใจในการแสดงท่ารำมากขึ้น ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นไปด้วย
ผลการปฏิบัติท่ารำเพลง “เป็นอะไรดี” มีคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 แต่มี 1 คน ที่ได้คะแนนร้อยละ 70
ซึ่งต้องได้รับการพัฒนาต่อไป

2. ผลจากการวัดเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 5 คน พบว่า ข้อที่ 1 นาฏศิลป์ช่วยให้
ให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 60 ข้อที่ 2 การเรียนนาฏศิลป์ช่วยให้มีสมาธิและกิริยาที่
งดงาม ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80 ข้อที่ 3 การเรียนนาฏศิลป์ช่วยส่งเสริมให้กล้าแสดงออก ในระดับมาก คิดเป็น
ร้อยละ 80 ข้อที่ 4 ถ้าขาดเรียนวิชานาฏศิลป์จะรู้สึกเสียใจ ในระดับปานกลาง เป็นร้อยละ 100 ข้อที่ 5 มีความสุขเมื่อ
ได้เรียนวิชานาฏศิลป์ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 60 ข้อที่ 6 การเรียนนาฏศิลป์มีความสำคัญสำหรับนักเรียน ใน
ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 80 ข้อที่ 7 รู้สึกดีใจเมื่อถึงชั่วโมงนาฏศิลป์ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 80 ข้อที่
8 ฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์ทุกครั้ง ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 60 ข้อที่ 9 รู้สึกกังวลเมื่อต้องฝึกปฏิบัติวิชานาฏศิลป์ทุก
ครั้ง ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40 ข้อที่ 10 อยากให้หมดวิชานาฏศิลป์เร็วๆ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 100